

Hudební večery v Kladně

Koncert 12.11.2023 • účinkující a skladatelé

Kladenský symfonický orchestr

Kladenský symfonický orchestr, člen České asociace neprofesionálních komorních a symfonických těles, člen evropské a světové federace orchestrů, vstupuje v r. 2023 do své 121. koncertní sezóny. Vedení orchestru skvělými dirigenty (Hynek Kubát, žák Antonína Dvořáka, Vašatovci, Jan Snítíl, Vítězslav Podrazil, Jiří Mikula, Martin Klepetko, Adolf Melichar, Zbyněk Müller, Vlastimil Mareš, Karel Procházka, Jan Míchal) je společným znakem jeho historie i současnosti. V současné době jsou stálými dirigenty orchestru Karel Procházka, od r. 1989 člen orchestru a od r. 2007 jeden z jeho dirigentů, s jehož pěveckým sborem Chorus Carolinus Kladno orchestr často spolupracuje, v r. 2022 v červnu při provedení zejména Procházkoví Symfonie

in C Královské s podtitulem Ke 100. výročí založení monarchie, a v dubnu při provedení Dvořákova Stabat Mater v Kladně a v Praze; Vlastimil Mareš, který se s orchestrem setkal poprvé v r. 1996 a spolupracuje s ním od r. 1998; od podzimu 2021 Jan Míchal, který dirigování studoval na Hudební fakultě Akademie múzických umění v Praze. S orchestrem vystupovali jako sólisté vedle vlastních členů, k nimž patří zejména violoncellista Miroslav Domanja, i osobnosti velkého hudebního světa (František Ondříček, Jaroslav Kocián, Ema Destinová, Václav Snítíl, Jaroslav Svěcený, Ivan Ženatý, Jiří Panocha, Pavel Zejfart, Daniel Veis, Jiří Hubička, Miloš Bok, Václav Hudeček, Jiří Bárta, Kazuko Nagatomi ...), také mladí talentovaní umělci, k nimž patří zpěvák Josef Kovačič (bas) a klavíristka Marie Šumníková. Dramaturgie orchestru vychází z české tvorby, zastoupené především obdobím klasicismu a novoromantismu. Nejhranější jsou díla Antonína Dvořáka, prováděny jsou i skladby Smetany, Mendelssohna, Brahmsa, Čajkovského, Griega, Musorgského, Skrjabinu, Prokofjeva, Suka a dalších skladatelů. Orchester stál u zrodu projektu Antonín Dvořák a náš kraj, účinkoval na zámku v Třešti (Mezinárodní vědecká konference), vystupoval na Národních festivalech v Písku a ve Slaném. Zahraniční kontakty navázal v r. 1988, kdy přijal pozvání na Orchesterální seminář v Bad Alexandersbadu, který vyvrcholil koncertem v Selbu, na kterém byla provedena rovněž Dvořákova Symfonie č. 8 G dur Anglická. V dalším roce přišlo pozvání z Mnichova na Mezinárodní festival neprofesionálních orchestrů. V r. 1990 začala spolupráce a výměnné koncerty s Wandsbeker Sinfonieorchester z německého Hamburku, která trvá doposud, když první setkání muzikantů z obou orchestrů proběhlo na Orchesterálním semináři v Bad Alexandersbadu v r. 1988. Orchester hrál ve Francii (1992) a kontakty navázal (2000–2002) s Wansworth Symphony Orchestra z Velké Británie. V Kladně r. 2002 provedl Kladenský symfonický orchestr při příležitosti svého stoletého jubilea pod taktovkou dirigentů, kteří s orchestrem spolupracovali, a za spoluúčasti muzikantů ze sprátených zahraničních hudebních těles, cyklus symfonických básní Má vlast Bedřicha Smetany. V r. 2007 byl orchestr zastoupen při provedení Dvořákova oratoria Stabat Mater v mezinárodně obsazeném orchestru v rámci Národního festivalu neprofesionálních komorních a symfonických těles na koncertech v České republice a v Německu (Teplice, Freital, Ústí nad Labem, Drážďany), v r. 2008 byl zastoupen v obdobném mezinárodním projektu, tentokrát při provedení Symfonie č. 1 c moll Johannese Brahmsa a Slovanského tance č. 1 C dur Antonína Dvořáka (Ústí nad Labem, Teplice, Drážďany). V r. 2010 to byl mezinárodní projekt Dvořák 2010 a koncerty v Ústí nad Labem a v Drážďanech, na nichž zazněla Symfonie č. 9 e moll Z Nového světa Antonína Dvořáka a Symfonie D dur Lovecká Karla Stamice. V lednu 2011 přišlo pozvání do Hamburku; Kladenský symfonický orchestr byl zastoupen při provedení dvou koncertů s Wandsbeker Sinfonie orchester a Ensemble Felix Kopenhagen z Kodaně v Dánsku. V r. 2015 byla obnovena spolupráce s Jeanem Dubois, která započala před mnoha lety, francouzským skladatelem, zpěvákem, klavíristou a kytaristou, při provedení jeho skladeb za doprovodu Kladenského symfonického orchestru. V r. 2018 v rámci projektu Má vlast 1918–2018 opět zazněla Smetanova Má vlast v provedení Kladenského symfonického orchestru za spoluúčasti hostů ze sprátených orchestrů z Německa a Velké Británie.

Vlastimil Mareš • * 1957 • dirigent

Vlastimil Mareš se s orchestrem setkal poprvé v r. 1996 a od r. 1998 s ním spolupracuje dodnes. Dirigování studoval jako soukromý žák mistra Libora Peška. Tuto nabídku dostal při jejich společném vystoupení s Liverpoolskou filharmonií. Dirigoval zejména orchestr v Českých Budějovicích, Plzeňskou filharmonií. Jako dirigent byl pozván ke spolupráci na projektu festivalu Ameropa, založeném na kooperaci hudebníků Ameriky a Evropy. Vlastimil Mareš byl ve dvou funkčních obdobích děkanem a nadále je profesorem Hudební fakulty Akademie múzických umění v Praze. Je znám především jako vynikající klarinetista. Tento obor studoval ve třídě J. Hlaváče na Plzeňské konzervatoři. Po absolvování Akademie múzických umění v Praze se stal prvním klarinetistou Symfonického orchestru hl. města Prahy FOK, členem Pražského dechového kvinteta, uznávaným sólistou. Své mimořádné hudební nadání prokázal na mezinárodních soutěžích, kde získal vesměs první ceny – například Concertino Praga, soutěž K. Kurpinského v Polsku, Markneukirchen v Německu, Pražské jaro. S velkým úspěchem pro něj skončily soutěže v Paříži, Římě, kde postoupil do úzkého čtyřčlenného finále. Jeho nahrávky jsou dnes velmi vyhledávané a uznávané doma i v zahraničí (CD rok 96 v Paříži, Grammy Asia 97 - Soul, Grammy classic 93 – Praha). Jako sólista klarinetista vystoupil na pódii mnoha zemí včetně USA, Japonska i Anglie.

Jan Míchal • * 1997 • dirigent

Jan Míchal s Kladenským symfonickým orchestrem spolupracuje od září r. 2021. Dirigování studoval na Hudební fakultě Akademie múzických umění v Praze. Od dětství, které strávil na jižní Moravě, je obklopen hudbou mnoha směrů. Klasická hudba s liturgickou kantorskou praxí přispěla s přílnutím k hudbě folklórní k jeho širokému hudebnímu záběru. Fascinace gregoriánským chorálem ho vede v současné době k poznávání interpretace staré hudby. Vedle dirigování se věnuje hře na klavír,

varhany, korepetici a zpěvu.

Lukáš Wróblewski • * 1982

• sólista • barokní zobcová flétna

Lukáš Wróblewski vystudoval elektrotechnickou fakultu ČVUT v Praze. Kromě svého hlavního povolání v IT oboru se věnuje hře na příčnou flétnu v orchestru, je dlouholetým členem Kladenského symfonického orchestru. Hudbu studoval u významné osobnosti kladenského hudební života Jana Olejníka, mimo jiné významného propagátora zobcové flétny. Jan Olejník v r. 2002 převzal z rukou ministra školství vyznamenání prvního stupně, medaili za celoživotní tvůrčí pedagogickou a výchovnou činnost.

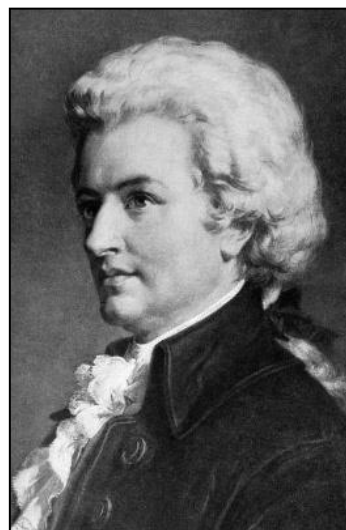

Wolfgang Amadeus Mozart

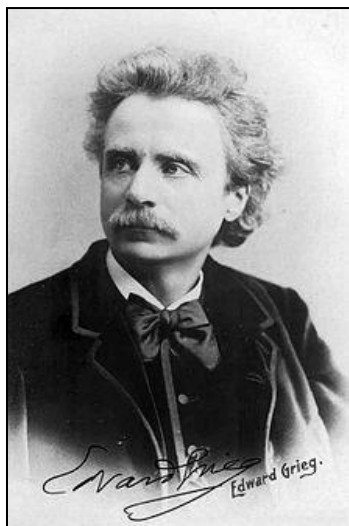
• 27.01.1756 Salzburg – 05.12.1791 Vídeň • skladatel

Rakouský hudební skladatel vyrůstal v rodině skladatele, kapelníka a houslisty Leopolda Mozarta zároveň se svou sestrou Marií Annou zvanou Nannerl jako zázračné dítě, které, ještě dříve, než umělo psát, hrálo na klavír a komponovalo. Jeho život probíhal v atmosféře vysilující koncertní činnosti a neúnavné kompoziční práce, prožíval velké umělecké úspěchy, setkával se však i s nepochopením. Světlou stránkou jeho života byla Praha, která plně docenila jeho genialitu a připravila mu vskutku triumfální přijetí Figarovy svatby i pro Prahu psaného Dona Juana. Byl jedním z nejgeniálnějších skladatelů vůbec a jeho 626 skladeb to dokazuje.

Koncert G dur pro flétnu a orchestr • Koncert napsal Mozart pro příčnou flétnu. V době klasicismu se ale zdaleka nepodobala příčné flétně, jak ji známe dnes. Měla jen několik klapek, byla tišší, a některé tóny hrála velmi slabě, a navíc intonačně nedokonale. Mozart to zmínil i v dopise svému otci, jak je obtížné pro tento nástroj skládat. Dokonce se říká, že flétnu neměl rád. V provedení sólisty Lukáše Wróblewskiego zazní koncert hraný na pozdně barokní altovou zobcovou flétnu, která byla za Mozarta považována za zastaralý nástroj a do budoucna se s ní v podstatě nepočítalo. Zobcová flétna se znovu začala objevovat až ve dvacátém století. Nejdříve spíše jako pomůcka pro začínající hudebníky. Dnes je opět považována za plnohodnotný nástroj, dochází k jejímu dalšímu rozvoji a skladatelé komponují pro zobcovou flétnu nový repertoár.

Edvard Grieg • 15.06.1843 Bergen – 04.09.1907 • Bergen

Edvard Grieg je bezpochyby největším norským skladatelem. Spolu s Jeanem Sibeliem a Carlem Nielsenem se zasloužil o to, aby se severské země ocitly na hudební mapě. Grieg se narodil a většinu života prožil v Bergenu. Jeho matka byla inteligentní a kulturně zaměřená žena s velkým hudebním talentem a hudbu také profesionálně učila. Na klavír učila Edvarda hrát již od jeho šesti let, navíc se u Griegů scházela hudbymilovná společnost, a tak se již od brzkého dětství Grieg seznamoval s hudbou Mozarta či Chopina. Grieg studoval na konzervatoři v německém Lipsku a později u dánského skladatele Nielse W. Gadeho. Založil spolek Euteripe pro pěstování skandinávské hudby. Výzkum norského folkloru a spolupráce s norskými literáty mu pomohly vytvořit neomylně národní styl. Spolupracoval s Henrikem Ibsenem. Bezmezně miloval norskou přírodu. Byl velkým vlastencem a republikánem. Lépe se cítil v malých formách, složil mnoho písní, klavírních kusů a komorních děl. Mezi jeho klíčová díla patří deset svazků Lyrických kusů pro klavír, Cyklus písní Hautgussa, který patří k mnoha dílům, které věnoval své ženě, zpěvačce Nině, Suita Za časů Holbergových, původně zkomponovaná pro klavír, dnes ale známější ve své instrumentované verzi. Ke Griegovým nejhranějším dílům patří Klavírní koncert a moll. Grieg všechny svoje skladby dokázal koncertně

zahrát a dirigovat. Některé jeho skladby jsou dnes velice často hrány, například Ve sluji Krále hor nebo Ráno ze Suity Peer Gynt, a řadí se do zlatého fondu klasické hudby. Největší oblibu si Grieg získal u Norů, kteří ho velice uznávali, a také jim byla jeho hudba nejbližší. Když v r. 1970 zemřel, jeho pohřbu se zúčastnily tisíce lidí. Dnes je jeho popel, společně s popelem jeho ženy, uložen ve skále poblíž jeho domu. Také v českých zemích je Grieg velice ceněným skladatelem. V letech 1903 a 1906 řídil v Praze koncerty ze svých děl.

Sigurd Jorsalfar • Suita, op. 56 • Tři orchestrální kusy (Předehra V královské síni, Intermezzo Sen Borghildy, Holdovací pochod) ze scénické hudby k dramatu Bjørnstjerna Björnsona, oslavující norského krále vládnoucího v letech 1103 – 1130, známého též jako Sigurd Křižák, jehož vláda je historiky považována za zlatý věk středověkého Norského království.

Peer Gynt • Suita č. 1, 2 • Peer Gynt byl původně rozsáhlou básní v próze, volně založenou na norských pohádkách. Úspěch vedl Ibsena k tomu, aby r. 1876 vytvořil scénickou verzi. Dvě Griegovy suity tvoří výběr z dvaceti tří částí komponovaných pro premiérové uvedení. Pro Griega, mistra malých forem, byl žánr scénické hudby dokonalým médiem k uplatnění krátkých charakteristických kusů. Mezi osmi částmi tvořícími dvě suity jsou tři, které získaly širokou oblibu. Ranní nálada, která otevírá suitu první, uvádí houpavou melodii na pozadí dřevěných dechových nástrojů imitujících ptačí zpěv. V jeskyni Krále duchů je pořouchlým líčením sluje vládce elfů. Zprvu váhavé téma postupně zrychluje do groteskního tance. Solvejžina píseň, závěrečná část druhé suity, má typickou lyrickou melodii ve smyčcích doprovázených harfou.